

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Ndc/18/2025
Identifikačné číslo spisu:	5716205376
Dátum vydania rozhodnutia:	10.12.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Valentová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:5716205376.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne G. Z., narodenej XX. K. XXXX, E., N. ulica XXX/X, zastúpená JUDr. Vladimírom Kašubom, PhD., advokátom, Martin, Holubyho 51, proti žalovaným 1/ Mgr. B. U., narodenej XX. X. XXXX, Z. - S., R. XXXX/XX, zastúpenej spoločnosťou AK JUDr. Ing. Martina Kiseľová, s. r. o., Martin, Šoltésovej 94/11, IČO: 56699565, 2/ Československá obchodná banka, a.s., Bratislava, Žitkova 11, IČO: 36854140, 3/ E. E., narodenému XX. A. XXXX, C., K. XXXX/XX, o určenie vlastníckeho práva a o určenie neexistencie záložného práva, vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 7Co/54/2025, o návrhu žalobkyne na prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu žalobkyne na prikázanie sporu vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 7Co/54/2025 Krajskému súdu v Banskej Bystrici z dôvodu vhodnosti **n e v y h o v u j e**.

Odôvodnenie

1. V spore vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 7Co/54/2025 žalobkyňa podaním doručeným dňa 19. augusta 2025 navrhla, aby bol spor prikázaný Krajskému súdu v Banskej Bystrici z dôvodu vhodnosti podľa § 39 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Svoj návrh odôvodnila tým, že ako obeť trestného činu považuje nevyhovenie podanej žalobe za priznávanie právnej ochrany konaniu, ktoré bolo právoplatne kvalifikované ako trestný čin. Poukázala na § 193 CSP, podľa ktorého je súd viazaný aj rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, pričom zdôraznila, že toto ustanovenie neustanovuje väzanosť súdu výrokom o náhrade škody. Žalobkyňa uviedla, že sa už viac ako 17 rokov domáha vlastníckeho práva k bytu, o ktorý bola podľa svojho tvrdenia pripravená trestným činom. Zdôraznila, že to bol Okresný súd Martin a Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), kto jej poskytol právnu ochranu, zatiaľ čo odvolací súd aj v trestnom konaní zmenil výrok o treste v prospech páchatel'a. Keďže má dôvodné podozrenie, že môže byť obeťou trestného činu „ohýbania práva“, považovala za nevhodné, aby o odvolaní žalovanej 1/ rozhodoval Krajský súd v Žiline. Z uvedených dôvodov podala v zmysle § 39 ods. 2 CSP návrh na prikázanie sporu Krajskému

súdu v Banskej Bystrici.

2. Žalovaná 1/ vo vyjadrení k návrhu žalobkyne na prikázanie sporu inému súdu uviedla, že neexistujú žiadne objektívne dôvody na odňatie veci zákonnému sudcovi a jej prikázanie Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Podľa jej názoru nie sú splnené podmienky vhodnosti podľa § 39 ods. 2 CSP, pričom poukázala aj na čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Zdôraznila, že žiadna zo strán nemá bydlisko v obvode Krajského súdu v Banskej Bystrici a z ničoho nevyplýva, že by tento súd mohol vec prejednať rýchlejšie. Spor sa pritom na Krajskom súde v Žiline nachádza vo fáze pred rozhodnutím, keďže bol vytýčený termín pojednávania. Návrh žalobkyne podľa žalovanej 1/ len predlžuje konanie, nie je riadne odôvodnený ani dôvodný, a preto navrhla jeho zamietnutie.

3. Podľa § 39 ods. 2 a ods. 3 CSP možno na návrh ktorejkoľvek zo strán spor prikázať inému súdu tej istej inštalácie aj z dôvodu vhodnosti. O prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať.

4. V danej veci je Krajskému súdu v Žiline a Krajskému súdu v Banskej Bystrici spoločne nadriadeným (jediným) súdom Najvyšší súd Slovenskej republiky.

5. Najvyšší súd prejednal návrh žalobkyne na prikázanie sporu Krajského súdu v Žiline vedeného pod sp. zn. 7Co/54/2025 inému súdu z dôvodu vhodnosti a dospel k záveru, že podanému návrhu nie je možné vyhovieť, pretože neboli zistené zákonné predpoklady na takýto procesný postup v zmysle § 39 ods. 2 CSP.

6. Dôvody prikázania (delegácie) sporu môžu byť rôzne v závislosti od predmetu konania, postavenia sporových strán, ale aj doterajších výsledkov konania. Dôvody na strane sporových strán vyplývajúce z ich postavenia môžu mať najmä osobnú, zdravotnú, finančnú, prípadne sociálnu povahu. Delegácia sporu z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z ústavne zaručenej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ktorý je daný na podklade vopred stanovených zákonných pravidiel vecnej a miestnej príslušnosti súdov. Príslušnosť sa určuje podľa okolností v čase začatia konania, ktorá trvá až do jeho skončenia (§ 36 CSP, zásada perpetuatio fori). K prikázaniu sporu inému súdu možno preto pristúpiť iba vo výnimočných prípadoch, v ktorých by prejednanie sporu iným, než (doposiaľ) príslušným súdom znamenalo z komplexného pohľadu jeho hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie posúdenie. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie pomerov sporových strán, pričom dôvody uvádzané stranou, ktorá návrh predkladá, možno zohľadniť len vtedy, ak to nebude mať negatívny dopad na protistranu.

7. Najvyšší súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že v danom prípade neexistuje okolnosť odôvodňujúca prikázanie sporu Krajskému súdu v Banskej Bystrici z dôvodu vhodnosti. V posudzovanom prípade žalobkyňa vo svojom podaní, doručenom Krajskému súdu v Žiline dňa 19. augusta 2025, neuviedla relevantné dôvody navrhovanej delegácie sporu z dôvodu vhodnosti, t. j. neuviedla žiadny osobitný dôvod, ktorý by opodstatňoval zmenu zákonom stanovenej príslušnosti súdu. Podstatou jej námietok bolo, že sa domáha už viac ako 17 rokov vlastníckeho práva k bytu, o ktorý bola pripravená trestným činom, pričom to bol práve Okresný súd Martin a najvyšší súd, ktorí jej dvakrát poskytli právnu ochranu. Naopak, Krajský súd v Žiline aj v rámci trestného konania zmenil výrok o treste v prospech páchatel'a. Keďže žalobkyňa má dôvodné podozrenie, že môže byť obeťou trestného činu „ohýbania práva“, považovala za nevhodné, aby o odvolaní žalovanej 1/ rozhodoval Krajský súd v Žiline.

7.1. Najvyšší súd uvádza, že účelom inštitútu prikázania veci (delegácie) inému súdu z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečiť hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie veci, ak tak môže urobiť iný ako príslušný súd. Za tejto procesnej situácie najvyšší súd nezistil okolnosti, ktoré by vykazovali znaky takej výnimočnosti, aby bolo možné podanému návrhu žalobkyne vyhovieť. Z predloženého spisu, ako aj z podaného návrhu žalobkyne, najvyšší súd zistil, že neboli naplnené predpoklady na prikázanie inému súdu z dôvodu

vhodnosti, a rovnako z neho nemožno odvodiť závery, ktoré by zabezpečili hospodárnejšie, rýchlejšie alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie vecí. Pre úplnosť vecí najvyšší súd dodáva, že z obsahu predloženého spisu nezistil ani dôvody, ktoré by opodstatňovali prikázanie sporu inému súdu z tzv. dôvodu nutnosti v zmysle § 39 ods. 1 CSP.

8. Z uvedených dôvodov najvyšší súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci nie sú podmienky pre prikázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle ustanovenia § 39 ods. 2 CSP a návrhu žalobkyne nevyhoveli.

9. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.